

زنده باد مبارزات دلیرانه ستمدیدگان بلوچستان

جمعه ۷ مهرماه بار دیگر شهرهای بلوچستان به میدان نبرد ستمدیدگان بلوچ با مزدوران مسلح دولت استبدادی جمهوری اسلامی تبدیل شد. در یک سوی این نبرد، مزدوران مسلح دزد و فاسدی بودند که برای ریختن خون مردم بیگناه و برای حفظ نظم ظالمانه‌ی حاکم پول و پاداش می‌گیرند، و در سوی دیگر این نبرد مردم ستم‌دیده‌ی بلوچ بودند که خشمشان را فریاد زدند و تنها سلاح این مردم فقرزده اما بی‌باک و شجاع، برای مقابله با گلوله و گاز اشک‌آور، سنگ بود. مردمی که بیش از یکسال است برای رسیدن به آزادی و رهایی از ظلم و ستم در خیابان‌ها فریاد می‌زنند: "مرگ بر خامنه‌ای"، "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد".

در روزهای گذشته جمهوری اسلامی برای ممانعت از تظاهرات مردم بلوچ در سالگرد جمعه خونین زاهدان، با بسیج مزدوران خود که به سلاح‌های جنگی مسلح بودند، در خیابان‌های شهرهای بلوچستان، بویژه زاهدان به نمایش قدرت پرداخت و عملاً در زاهدان حکومت نظامی برپا کرد.

در روز جمعه نیروهای نظامی با محاصره مسجد مکی و بستن خیابان‌های منتهی به مسجد، تلاش کردند تا از تجمع مردم زاهدان جلوگیری کنند. اما مردم قهرمان بلوچستان بدون توجه به لشکرکشی رژیم، بار دیگر همچون تمامی جمعه‌های یکسال اخیر با شعارهایی همچون "خدانور ما رو بردن، جنازه‌اش رو آوردن" و "بسیجی سپاهی داعش ما شمایی" خیابان‌ها را به تسخیر خود درآوردند.

براساس اخباری که تا این لحظه منتشر شده است، در شهرهای خاش، راسک، تفتان و سوران نیز بین مردم مبارز و ستم‌دیده‌ی بلوچ با مزدوران مسلح رژیم درگیری رخ داده است. براساس این اخبار حداقل ۲۳ نفر از جمله ۴ کودک در زاهدان با گلوله مزدوران رژیم مجروح شده‌اند.

فردا ۸ مهر اولین سالگرد جمعه خونین زاهدان است که مزدوران حکومت ۱۰۵ تن از مردم ستم‌دیده‌ی بلوچ را وحشیانه به قتل رساندند و هرگز پاسخ‌گویی جنایت خود نبودند، همان‌طور که در تمام این سال‌ها هرگز پاسخ‌گویی جنایات خود نبودند. در ۱۳ آبان درست یک ماه و ۵ روز بعد از جمعه خونین زاهدان، در خاش نیز مزدوران رژیم ۱۸ تظاهرکننده بلوچ را به قتل رساندند. از مجموع کشته‌شدگان زاهدان و خاش ۱۹ تن کودک بودند، از ۷ سال تا ۱۷ سال.

رژیم استبدادی و فاشیستی حاکم با گسیل گله‌های مسلح خود و به خاک و خون کشاندن مجدد مردم مبارز و شجاع بلوچ در سالگرد جمعه خونین، بار دیگر ثابت کرد که تنها راه برای رسیدن به عدالت برای مردم بلوچستان و برای تمامی مردم ستم‌دیده‌ی ایران، سرنگونی جمهوری اسلامی است. مردم ستم‌دیده‌ی بلوچ بارها شعار "مرگ بر ستم‌گر، چه شاه باشه، چه رهبر" را در اعتراضات خود سر داده‌اند، معنای روشن این شعار این است که مردم ستم‌دیده‌ی ایران نه فقط برای رسیدن به کار، نان و آزادی باید جمهوری اسلامی را سرنگون کنند، بلکه باید حکومتی متعلق به خود را برپا کنند، حکومتی که فقط می‌تواند شورایی باشد، حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان. حکومتی که نقطه پایانی بر فقر و تمامی ستم‌ها و تبعیض‌ها در اشکال گوناگون آن، از جمله ستم و تبعیض ملی بگذارد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۷ مهر ۱۴۰۲

کار، نان، آزادی - حکومت شورایی